

Destructie van de ranzige vuilnisproductie tegen de profeet van de moslimnatie - deel I

Introductie

In de geschiedenis van de islam is er altijd wel een lastercampagne gevoerd tegen de islam in de persoonlijkheid van de profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem). Er is geen twijfel dat deze vijandige zwartmakerij hoog op de politieke agenda staat van bepaalde groepen. Daar gaat dit artikel echter niet over. Het doel van dit artikel is, zoals de titel luidt, het tenietdoen van bepaalde aantijgingen die gericht zijn aan de profeet van de laatste goddelijke openbaringen. Dit artikel is geen alomvattend materiaal over het onderwerp, maar dient slechts als een leidraad voor degenen die vraagtekens hebben gekregen over de geliefde profeet Mohammed en de islam door de valse toeschrijvingen van degenen die een ideologische strijd voeren tegen de islam. Allah, de almachtige, openbaart hierover, wat neer komt op: *“Zij willen het licht van Allah (dus waar de profeet mee is gekomen aan rechtleiding en waarheid) doven met hun monden (hun gelijkenis is de persoon die zonnestraling probeert te doven door te blazen met zijn mond en dit is absurd), maar Allah wil slechts zijn licht laten schijnen, ook al haten de ongelovigen het. Hij is het Die zijn boodschapper gestuurd heeft met leiding en om de religie van de waarheid over alle andere geloven superieur te maken, zelfs als de polytheïsten het haten.”*¹ Er zijn daarom veel antagonisten verpletterd onder de bulldozer van de islam. Desalniettemin is het pijnlijk om te zien dat men zo ver kan gaan in exageren en misbruiken van historische feiten. Deze onethische benadering staat volledig haaks op wetenschappelijke integriteit en menselijke digniteit. Daarom is het een onbegonnen werk om zulke mensen een standje te geven, aangezien ze het eergevoel niet hebben om het excellente en geniale karakter van de profeet Mohammed eerlijk en ruiterlijk toe te geven, nadat ze zijn leven en persoonlijkheid hebben bestudeerd. Daarenboven zijn er voldoende wetenschappers en onderzoekers, moslim of niet, die de hoge geaardheid van de profeet Mohammed wel erkennen. Dit artikel behandelt een aantal kwesties met betrekking tot de geliefde profeet Mohammed en de islam dat wordt gebruikt om ze te demoniseren. Het artikel bestaat uit een serie die is onderverdeeld op basis van deze kwesties waaronder polygamie, vrouwen, strafrecht, oorlog, en slavernij in de islam.

¹ Tafsir van Ibn Kathir in de uitleg van vers 32-33 hoofdstuk 9.

Polygamie

Het is welbekend dat de islamitische wetgeving toestaat voor een man om te trouwen met meer dan één vrouw tegelijk. Het maximum is vier vrouwen tegelijk. Dit is geen verplichting, maar een toestemming die is gegeven aan de man door de schepper der werelden. De voorwaarden hiervan zijn heel zwaar en streng. De pré-islamitische wereld kende echter een ongebreidelde polygamie. Het is daarom van cruciaal belang om te weten dat de islam polygamie juist heeft beperkt tot vier vrouwen. Parallel aan dit feit is het belangrijk om te weten dat de islam veel meer restricties heeft voorgeschreven aan genderrelaties, zoals het verbod op adulterium, prostitutie, verkrachting, orale en anale seks, homoseksualiteit, bestualiteit, seks in periode van menstruatie en postnatale bloeding. Sterker nog, islam verbiedt ook zelfbevrediging en pornografie. Er is geen ander juridisch systeem dat zo veel en gedetailleerd dictaten geeft met betrekking tot seksuele relaties. Het is daarom een gratuite bewering om te zeggen dat de profeet Mohammed, vrij is hij daarvan, seksueel immoreel is. Er zijn twee verklaringen voor iemand die dit stelt, óf hij weet geen laars van het onderwerp óf hij is een actieve participant van de ideologische strijd die wordt gevoerd tegen de islam.

Voordat we verdergaan over polygamie, wil ik je attenderen op twee punten. De geliefde profeet vermeerde de hoeveelheid van zijn echtgenoten pas in zijn ouderdom, dus na zijn vijftigste jaar. Het tweede aandachtspunt is dat de moeder der gelovigen 'Aisha (moge Allah tevreden zijn met haar), de dochter van zijn beste vriend Abu Bakr, de enige echtgenote van de geliefde profeet was die jong en maagd was toen ze met hem trouwde. De overige echtgenoten van de profeet waren allemaal zonder uitzondering weduwen. Als de geliefde profeet seksueel pervers zou zijn, vrij is hij daarvan, dan had hij op jonge leeftijd meerdere vrouwen gehuwd en niet bedaagde weduwen, maar jonge maagden. Dit is als bewijs genoeg om de smerige beschuldigingen te weerleggen. Echter wil ik toch de verborgen waarheid omtrent deze kwestie volledig delven om de vraagtekens geheel te elimineren. Het is mogelijk om de achterliggende gedachten van de meerdere huwelijken van de geliefde profeet in vier categorieën te verdelen:

1. Educatieve doelen
2. Juridische doelen
3. Sociaalmaatschappelijke doelen
4. Politieke doelen

Het educatieve doel voor het huwelijk van de geliefde profeet is dat hij vrouwelijke docenten wilde opleiden, omdat ook vrouwen aansprakelijk zijn voor de voorschriften van de islam en dus deze voorschriften gedoceerd moeten krijgen. Meeste vrouwen schaamden zich om de geliefde profeet vragen te stellen over bepaalde voorschriften met betrekking tot de vrouwen, zoals bijvoorbeeld menstruatie, staat van grote onreinheid (*janāba*) en zwangerschap. Op dezelfde manier was de geliefde profeet ook heel verlegen om expliciete antwoorden te geven op zulke vragen, want hij was, zoals het is overgeleverd van de metgezellen, meer verlegen dan een jonge maagd, vrede en zegeningen zij met hem. Dit heeft te maken met zijn hoge karakter. Daarom beantwoordde hij zulke vragen door te alluderen op het antwoord. Het is overgeleverd van de moeder der gelovigen ‘Aisha dat een vrouw vroeg aan de profeet over haar reiniging van de menstruatie. De profeet leerde haar hoe ze de grote wassing (*ghusl*) moest doen. Vervolgens zei hij tegen haar dat ze met een stuk geurend kleding moest reinigen. De vrouw vroeg: “Hoe moet ik dat doen, o de boodschapper van Allah?” De profeet zei: “*Reinig daarmee.*” De vrouw vroeg weer: “Hoe moet ik dat doen, o de boodschapper van Allah?” De profeet zei: “*Reinig daarmee.*” De vrouw vroeg weer: “Maar hoe moet ik dat doen, o de boodschapper van Allah?” De profeet zei: “*Glorie aan Allah! Reinig daarmee.*” Vervolgens kwam onze moeder ‘Aisha ertussen en greep haar bij haar hand en nam haar mee. Ze liet haar precies zien hoe ze het kleding moest gebruiken om haar privé delen te reinigen van het bloed. Dit kon de geliefde profeet uiteraard niet laten zien, omdat zijn verheven karakter dit niet toelaat. De vrouwen kwamen daarom meestal naar de echtgenoten van de geliefde profeet om de voorschriften met betrekking tot vrouwelijke kwesties te leren. Bovendien zijn niet alleen de uitspraken van de geliefde profeet religieuze instructies, maar ook zijn handelingen en stilzwijgingen. Wie anders dan de echtgenoten van de profeet zou zijn handelingen en stilzwijgingen in zijn huis en privé domein aan ons overleveren? Daarom spelen zij een cruciale rol in de educatie en overlevering van vele voorschriften met betrekking tot vrouwen en andere privé omstandigheden. Dat is ook de reden dat een belangrijk gedeelte van de islamitische jurisprudentie (*fiqh*) tot ons is gekomen via onze moeder ‘Aisha, moge Allah tevreden zijn met haar. Zij had jaren doorgebracht met de geliefde profeet en ze heeft na het overlijden van de geliefde profeet nog bijna een halve eeuw geleefd, omdat ze in de tijd van de profeet nog jong was. Dit gaf haar de mogelijkheid om haar kennis door te geven aan de nieuwe generaties.

De tweede wijsheid achter het huwelijk van de geliefde profeet was de juridische reden. Een voorbeeld hiervan is de opheffing van een wijdverbreide pré-islamitische gewoonte onder de

Arabieren, namelijk dat ze kinderen adopteerden en hen de juridische status van hun eigen kinderen gaven. Ze behandelden dit adoptiekind in erfrecht en huwelijksrecht precies hetzelfde als hun echte kinderen. Zelfs de geliefde profeet had een adoptiekind genaamd Zayd ibn Haritha die hij vóór de profeetschap had aangenomen. Tot op het moment dat deze gewoonte werd opgeheven door Allah, de almachtige, werd hij zelfs geroepen met Zayd ibn Mohammed, dus de zoon van Mohammed. De geliefde profeet liet hem huwen met Zaynap bint Jahsh al-Asadiyya. Na een tijd samen te hebben geleefd, ontstonden spanningen tussen Zayd en Zaynap (moge Allah tevreden zijn met hen), want Zaynap kwam uit een welgestelde familie, terwijl Zayd oorspronkelijk een slaaf was. De verschillen in de sociale positie brachten familieproblemen met zich mee. Dit resulteerde in een echtscheiding. Na deze gebeurtenis kreeg de geliefde profeet de opdracht van Allah om Zaynap te huwen. De profeet was bezorgd over de roddels van de huichelaren. Als de profeet haar zou huwen, zouden de huichelaren zeggen dat hij, volgens de pré-islamitische normen, zijn eigen schoondochter had gehuwd. Hierop werd geopenbaard, wat neer komt op: *“En jij vreesde voor de mensen, terwijl Allah er meer recht op heeft dat je Hem zult vrezen. Toen Zayd geen behoefte meer aan haar had gaven Wij haar aan jou om te huwen, zodat er geen moeilijkheden onder de gelovigen zou bestaan met betrekking tot het (huwen van) de (voormalige) vrouwen van hun geadopteerde zonen, wanneer de laatste niet de wens hebben om hen te houden. En het bevel van Allah moet worden nageleefd.”*² Hiermee is de pré-islamitische gewoonte met betrekking tot het adoptiekind opgeheven ter vergemakkelijking voor de moslims. Het huwelijk van de geliefde profeet met onze moeder Zaynap was dus niet met zijn eigen keuze en wens. Het was puur op basis van deze nieuwe wetgeving en het bevel van Allah, de almachtige.

Het derde doel voor de huwelijken van de geliefde profeet was het sociaalmaatschappelijke doel. De geliefde profeet trouwde met bepaalde vrouwen om hun te beschermen tegen armoede en prostitutie. Dat was ook de reden dat hij weduwen huwde die zelfs kinderen hadden. Een voorbeeld hiervan is onze moeder Ummu Salama. Haar man was overleden tijdens de veldslag van Uhud. Ze was achtergelaten met vier weeskinderen. De geliefde profeet kon niemand vinden die de verantwoordelijkheid over haar en haar kinderen kon nemen. Daarom huwde hijzelf haar. Zij was heel dapper, want ze reageerde als volgt: “O boodschapper van Allah, ik ben een oude vrouw en ik heb vier wezen.” De geliefde profeet

² Tafsir van Ibn Kathir in de uitleg van vers 37 hoofdstuk 33.

zei toen: *“Wees niet bezorgd over je leeftijd. Wat betreft je wezen, daar ben ik voortaan verantwoordelijk voor.”* De geliefde profeet behandelde hen altijd als zijn eigen kinderen.

Een ander voorbeeld is onze moeder Sawda bint Zam’a. Toen haar man was overleden, had ze niemand meer die haar kon bijstaan. Als ze terug zou gaan naar haar familie, dan zouden ze haar mishandelen of dwingen om haar geloof te verlaten. De geliefde profeet huwde haar om te voorkomen dat ze in nog grotere problemen terechtkwam. Toen ze trouwde met de profeet was ze vijfenvijftig jaar oud. Een andere vrouw was onze moeder Zaynap bint Khuzayma. Haar man was overleden tijdens de veldslag van Badr. Ze was een bejaarde vrouw van zestig jaar oud die geen hulp en zorg meer had van iemand. De geliefde profeet huwde haar om haar bij te staan. Dit was het verheven karakter van de geliefde profeet Mohammed, maar dit is niet iets wat giftige harten zomaar kunnen behappen. Wee voor hen!

Het politieke doel van zijn huwelijken is duidelijk zichtbaar in het feit dat hij bijvoorbeeld zijn vier opvolgers (respectievelijk) Abu Bakr, ‘Omar, ‘Uthman en ‘Ali (moge Allah tevreden zijn met hen allen) had aangehuwd om de banden onderling sterker te maken. De geliefde profeet was getrouwd met de dochters van Abu Bakr en ‘Omar. Hij huwde zijn eigen dochters aan ‘Uthman en ‘Ali. De geliefde profeet was ook getrouwd geweest met vrouwen uit bepaalde stammen en families om hen daarmee een stap dichterbij de islam te brengen, want familiebanden waren heel belangrijk in de Arabische traditie. Het mooiste voorbeeld hiervan is de dochter van Abu Sufyan (moge Allah tevreden zijn met hem). Toen hij nog geen moslim was en de moslims in Mekka vervolgde, werd zijn dochter Ummu Habiba moslim. Ze vluchtte met haar man naar Ethiopië. Haar man overleed daar waardoor ze eenzaam en hulpeloos werd. Ze kon ook niet terug naar Mekka, omdat haar vader nog geen moslim was. Hij zou haar dwingen om afstand te nemen van de islam. Het bericht kwam tot de geliefde profeet die toen al in Madina was. Hij stuurde een brief naar Najāshi, de koning van Ethiopië, moge Allah tevreden zijn met hem, want hij werd later moslim. In deze brief deed de geliefde profeet haar een huwelijksaanzoek. De blijdschap van Ummu Habiba was niet te beschrijven toen ze dit hoorde. Ze emigreerde naar Madina en trouwde met de geliefde profeet. Toen Abu Sufyan dit hoorde, keurde hij dit huwelijk goed met een vaderlijke trots, terwijl hij toen nog de vijand van de geliefde profeet was. Dit zou zijn vijandschap tegen de geliefde profeet een stuk minder maken.

De echtgenoten van de geliefde profeet hebben een hoge status bij Allah, de almachtige. Het volgende vers duidt hierop, dat neerkomt op: *“De profeet is dichter bij de gelovigen dan zichzelf. En zijn echtgenoten zijn hun moeders.”* Een ander vers komt neer op: *“En jullie mogen de boodschapper van Allah niet kwetsen en jullie mogen nooit na hem zijn echtgenoten huwen. Waarlijk, dat is een grote zonde bij Allah.”* De profeet en zijn echtgenoten zijn hiermee geëerbiedigd door Allah. Moslims moeten hen respecteren en ze mogen voor eeuwig niet huwen met de echtgenoten van de geliefde profeet, omdat ze de moeders van moslims zijn.³

³ Tafsir van al-Qurtubi in de uitleg van de verzen 6 en 53 hoofdstuk 33.